

عه ردی بـ ریڤه دچیت دی بیژی یی منه تا لی دکات ، هه ره وهکی وی درست کری و نه ف خه لکه هه می لـ بن سیبه را وی بریڤه دچن ، وه سا خو مه زن ددانیت ، دی بیژی کا چی به ؟
 روژه کا پاییزی یا دی کورت ، هه مزوی وهکی هه روز کاربی خو ژبیر نه کری به ، دهسته کی شه لوشه پکین شه رنه خی یین نوی یین دهر ، جووته کی دهر سوکا یی دهری خو پیچای ، چه ق چه قا پیلایا وی لـ سه ر چه هدین ناخی دی بیژی کا یی لـ سه ر کیش چه هدا قیر کری بـ ریڤه دچیت لـ کیش باژیږی ، یی خو ژبیره بری کویی لـ سه ر چه مین باب کالین خو بـ ریڤه دچیت ، نه و چه مین پاییزی به لگین وی هند زهر کرین و هند هیلاینه که سک ، که سک و زهر تیکدا خه ملین ، خو بـ سه ر فه نابهت کو خه لکی فی گوندی به ، نه و گوندی لـ سه ر گره کی پری دارو بار ، دار باهیف و توی و که زانو ... لـ بنه فانا زنارا چیای ، نه و چیایی وهکی شکیره کی ناسی ، نه و شکیری پی گوتی لـ نک خه لکی گوندی ، یی پری ده هبه و که ناور ، دی بیژی هه مزوی ژ که فرین فی شکیری ژناف وان ده هبا دهر که تی ، نه خه لکی فی گوندی وه سا زاره ، نه کوری نه حمه دی سلوینی کافانه ، نه کوری فاتا دهیکا نیتیمایه ، نه و هه تا ثیغاری لـ سه ر کومراولـ دیف شین خه رتوکا دگر یا و خدامینیا خه لکی دکر .

هه مزوی بـ ریکا خو دچیت و تزبیا دهژینت ... هند ناگه ژ یی بو ، تومبیله کی کر چیرولـ نک راوستیا ، سه ر ملی خو یی چه پی زڤری به ری خو دده تی دهر که هی تومبیله کا مه زن فه بو نیکی خو ژ یی هافیته دهر .. زه لامه که ، چلکین وی هه می یین رهش دکن ژ دون و گریزا ، شوفیری تومبیلی بو ، سلاقی هه مزوی کرو گوتی :

- «نه ری پسمام زه حمت نه بیت ره ژیا چه جی عه لی لـ کویری به ؟ گوت بو من یا د ریکی دا به ری تو بـ که هیه گوندی» .
- (هه مزوی بـ ره قی فه گوت :) .
- من چ پسمام نینن ، نه ز ژ کوی و تو ژ کوی ؟» .
- (شوفیری گوت :) .
- «بلا بخیرا ته بیت ، باشه ؟» .
- (هه مزوی دهستی خو دریز کره لایی راستی ژ دهر فه یی چه هدی ، بـ ره قی و چاف گریڤه گوتی :) .
- «ما تو یی کوږه یی ؟ نی نه فه لـ پینش چافین ته ، لـ بن فی داری»

هه مزو خره زه لامه کی ژیهاتی به ، یی به ژن بلندی که یس ماقویله ، ده پی سینگی وی وهکی حه لانه کی به ، سه ری وی مینا سه ری گایه ، یی قه له وه ، لی که له ک بـ سه ر که له خی ویڤه دچیت ، سمبیلید وی دبوشن ، دزهرن بـ سه ر سووری فه دچن ، یی کابرای ببینت دی بیژیت نه فه خو لـ دیواره کی بدهت دی ژ بن هافیت ، هه ر ژدویر مروف دزانیت نه فه عاله می هه مین بـ میه کی سمبیلین خو حساب ناکهت ، کاری وی ژ یی هه می ده ما کاری زافانیی به ، هه می کافا دی بیژی ده هواتا وی به و یی ژ سه رشویی دهینن ، هه ر سپیده کی جووته کی پیلایا یی دهی ی ، هه ر روژه کی دهسته کی شه لوشه پکا یی دهر ، ناهیلیت دهر سوکین وی قریژ بگرن ، لی شیتکا وی هه ر یا ره شه ، نزا نه وره شاتی ژزه و قادی وی به ، یان ژ یی ژره شاتیا دلی وی یی پیسه ؟

هه مزو نه ناغایه ، نه مروفه کی هه یی به ، نه ژ یی فه قیره کی لـ به ر خو راوستایه ، لی لـ سه ر وی ناغاکه یی به ؟ هه یی کی به ؟ هه ر خو بتنی دفتی دونیایی دا دبینت ، لـ ده می لـ سه ر

(شوفیری شهرم ژ خو کرو گوټ :)

- «پانی من گه له ک چافی خو ل ریکی گپرا به لی من نه دیت» .
(شوفیری گوټ)

- «ما هه وه چ های ژ دونیایی هه یه ؟ هه می گافا شول و شول ،
دی به سه دی ، هه وه چ به فی شول فه هاند ؟»

(شوفیر ما هزرید خو کرن : چه وا دگل فی باخفیت ؟ چه وا
وه سا بتنی دی فه ردا بارکته ؟ چوونک فه ردا فه ، پاش پی
له شه رما خو ناو گوټ :)

- «نه گه زه حمته نه بیت ، زه حمته ته ژی بو ته دی شئی هاری
من که ی مه نه ف فه رده بارکوبان ، که س له فیره نینه ، بلا به
خیرا ته بیت» .

(هه مزوی به نه رمی و دفن بلندی فه گوټ :)

- «بلا دی هاری ته کم ، به لی تو دزانی نه ز کی مه و نه ز
چه ندم ؟»

(دهنگی خو هیش نزم تر لی کرو دهستی خو دریز کره چیای و
گوټ :)

- «نه ز هندی فی چیای مه :»

ریکا خو گرت و چوو ...

شوفیر نه ما وه سا ، راسته وه کی دبیزن «شول شیره ،
نه گه ر مه کر دی بته ریفی» ، گرانی هه ر نه وه هندی مروقی
دهست پی نه کری ، نه گه ر مروقی دهست پی کر دی هه ر ریکه ک
بو په بیدا بیت ، وی ژی به هه ر حاله کی هه ی ، نه گه ر شفانه کی
هاری کری و نه گه ر ره زفانه کی یان گافانه کی ، یان ژی خو
ژنکه کی ره ژیا خو بار کرو جاره کادی له تومبیللا خو سویار بو فه ،
دوی ریکی را زفری یا تیرا چسوی ، ژیهه لینی وی بو
ژووردانی ...

مه زن دبیزن :

«خودی یا فی دهستی بو فی دهستی ناهیلیت» .

روژه ک ژ روژین زفستانه کاره ش و تاری ، یا به مزو دومان و هرو
با ، چرفه چرفا بریسیایه ، دی بیژی روژه کا بهاری یه ،
عه ورین نزم بووین و وه سا بین دچن ، دی بیژی دیکله که یسا ژ
کومره کی بلند دبیت ، باران ژی وه کی گوسکی یا لی دکته ، دی

بیژی ، عه سمانی کون بووی و «چ پی روژ خوتی ناگریت» وه کی
چه وا شرکین نافی دپه قه بانادا دهینه خار له روژه کا بهاری ،
چاخی تاف دبارن و دباین نه هنی بین نه هسی دا دهینه خار ، نه و
بانین شینکی نه دبیتن و نه و په ق هیلاینه فالاو مسته کا ناخی
نه چوویی .

له وی روژی نیزیکی روژ نافیاه ، شوفیری له تومبیللا خو
سویاره به رف مال ، پی به دی خو دچیت و نافی یا ف جامین
تومبیللا دا دهینه خار ، نه و چه هدا پری نافی بووی و جوک و
جو بار سه ر نشیف دچنه خار ، شوفیری قه ستا مال دکته ..
نه گه ر تشته کی حه لال بخو و زارو کین خو شول کری و نه گه ر ژی
دهست فالو زفری ، پی دچیت ، هند دیت دهسته ک لی بلند بوکو
راوستیت ، وی ژی به ری خو دایی ، فی سرو سه رمایی و فی
سه قه منی ، نه فه کی یه وه سا پی پی ده ولت له به ری بارانی
راوستیای ؟ تومبیللا خو له نک راوستاندو به ری خو دایی ،
مروقه کی کارکری پی ته رو ته لیسک بووی و پی بوویه نافی ، هو
چافی وی فی کته ؟ هه مزویی کورپی نه حمه دی گافانه ، کورپی
فاتا دهیکا نیتیمایه وه سا مه لویل و دامای ، پی دبیزته
شوفیری :

- «نه گه ر زه حمته نه بیت ، زه حمته ته ژی بو ته ، ته چه ند
دقیت دی ده مه ته ، ته نه ز گه هاند بامه مال ، نه ز دبیزم مه
به ری نوکه نیک و دووی دیتی» .

(شوفیری دگل دناخفیت و نه و پی دله رزین ژ به روی
سه رمایی)

- «نه ، مه نیک و دووی دیتی ، مانی تو بخو دزانی ، دی چه وا
پارا ژ ته وه رگرم ؟»

(هه مزوی سه ری خو شوپرکر ، نه دا و نه ستاند ، پاش
گوټ :)

- «ته چ گوټ ؟» .

(شوفیری باش مه یزاند ، به ری خو دایی ، پاشی گوټ :)

- «بلا ، سه ر چاغا ، دی ته گه هینم ، پانه گه ر ته نه گه هینم دی
کی گه هینم ؟ به لی پا تو بخو دزانی تومبیللا منا بچویکه و
نه شیت چیایه کی هلگریت ، له من نه گره ، چیایه گه له کی
کرانه» .

تومبیللا خو دا شولی و هاژووت و چوو .. وه کی چه وا
هه مزوی له روژا گوپینی نه و هیلای و چووی .